

ចុងស្រែអ្នកកែជាចុងខ្ពស់កំណើតរបស់ខ្ញុំ។
វាជាចុងដីពិសេសដលៃខ្ញុំចង់ឱ្យឆ្កាយ ពុះចន្ទ
និងពុះអាទិត្យជូនពរដល់ខ្ញុំ។

ពលខុញ្ញំភុញ្ញាក់ពីគងេនៅពលពុរីក

ហើយសម្តីដទៃទៀតដែលខុញ្ញំមានយើង វាជារូករតែមួយចំនែកខាងក្នុង
ខុញ្ញំពុយាយាមលាក់ការសប្បាយរបស់ខុញ្ញំ។ រូករតែចាប់ផ្តើមឆេះឡើង។
កាលរបស់ខុញ្ញំមានរៀបចំហើយឡើងពេញ។ «វែវ!» វារោទ
ហើយហាញឡើង។ ខុញ្ញំជាអវកាសចរ លោកស្ទើរហុតុល! ឆ្ងមារបស់ខុញ្ញំ
វាខុលាចឡើងញ័រខ្ពស់។ កុហលរបស់ខុញ្ញំវិលចុះវិលឡើង។
មួយសន្ទុះក្នុងយមក ពួកយើងក៏មានហោះផុតពីដី។

បូរីមួយម៉ែងកូរោយមក ទីនេះគឺជាផ្ទះថ្មីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនៅខាងកូរោអាកាស។
ពួកគេហៅវាថា ស៊ូថានីយអរកាស។ ស្អុយស្អុយ
អូនកជាតន្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតណាស់។

អសុចរុយណាស់! ពីមួយជំហានទៅមួយជំហាន
ខ្ញុំស្រីងតមែនអាចដឹងថាជាជើងរបស់ខ្ញុំញ៉ាំ។ មុនពេលពួកយើងដឹង
ពួកយើងហានដាំកុហាលចុះរួចទៅហើយ
ហើយបន្ទាប់មកពួកយើងក៏ចាប់ផ្តើមអណ្តូងតែឡើង។ មុជងទៅឆ្ងរង
មុជងទៅស្នដាំ រសាត់អណ្តូងតែទៅក្នុងខ្យល់ ហើយបត់បនែនទៅកៀន។

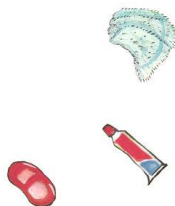

អ្វីទេ!! កាតាបរបស់ខ្ញុំកូរឡាប់ចុះទៅកូរមេម ហាលើយនំចាឡាបី
ចំនួនពីរអណ្តតតែចញ្ជេមកកូរទៅ។ នំសាមូសាស
ដលៃខ្ញុំហានខូចបំយ៉ាងស្មុអាតនោះ ខ្ញុំគិតថា
វាក៏អណ្តតតែចញ្ជេមកកូរទៅហាលើយដដែរ។
វាអណ្តតតែពាសពញ្ជេលំហាចុះឡើងៗបុរឡកបុរឡាក់ជាមួយនំដុត

និងទឹកផ្តល់ឈើក្នុងរុក្ខា។

ខ្ញុំនឹងបិទសុលាកសញ្ញាសម្រាប់គ្រប់អ្នកអរកាសពិសេសទាំងនេះ។

សក់របស់ខ្ញុំប្តូរឡាក់ឡើងស្មុំអិតជាប់គ្នា

សំលៀកបំពាក់ខ្ញុំក៏ប្តូរឡាក់អស់ដដែរ។ ឆ្ងមាខ្ញុំពុយាយាមលិលខ្ញុំ។
ងូតទឹកសម្អាតខ្លួន គឺល្អអំបំផុត។ ប៉ុន្តែ វាមានរឿងគួរឱ្យខ្លាចមួយនោះ

គឺនៅក្នុងលំហអាកាសពុំមានកន្ទុលដៃងូតទឹកទេ។

ខ្ញុំយកក្រណាត់ជូរលក់ទឹកបន្តិច ហើយយកមកជូតមុខរបស់ខ្ញុំ។
បន្តទាប់មក ខ្ញុំច្រវាច់សាប៊ូកក់សក់មកលើសក់ខ្ញុំ ហើយញីចុះញីឡើង។
ខ្ញុំក៏ជូតជាលើកចុងក្រោយ សក់ខ្ញុំមើលទៅស្អាតវិញហើយ។

ខ្ញុំសូលៀកឯកសណ្តមានអរកាសសម្រាប់ចុងដីពិសេសមួយនេះ។ មក!
មកចូលរួមសប្បាយជាមួយខ្ញុំ វាគឺជាការដើរលើលំហអាកាស!
ខ្ញុំឈានជើងចេញទៅក្នុងវា ម្តងម្តងដំហានៗ និងរំកិលយឺតៗ។
ខាងក្នុងនេះងងឹត ត្រជាក់ ហើយស្ងួតដុះដំណើរទៀត
ខ្ញុំមានខ្លាចចង់ប្រាប់ទៅនឹងជញ្ជាំងយាន។
តារាជាច្រើនរះត្រចះត្រចង់ ហើយហាក់ដូចជាធំ
និងនៅជិតខ្ញុំខ្លាំងណាស់។ ពេលនោះ ព្រះចន្ទមានញញឹមមកខ្ញុំ
ហើយហាក់ដូចជានិយាយថា «រីករាយចុងខ្លែបកំណើត ហុកុលជាទីសុរលាញ់!»

ដល់ពេលដដែលគួរត្រលប់មកសម្រាកវិញហើយ។ ការដើរលើលំហ
ពិតជាអស់កម្មលាំងខ្ពស់ណាស់។ វាគួរឱ្យខ្មាច តែអស្ចារ្យខ្ពស់ណាស់។

ទីនេះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវរកងេ។

វាជាក្នុងសែម្បាប់សម្បាប់ប៉ុន្តែមានចុងបែន្តទាប់ទៀត។ អ្វីដែលសប្បុរសឈរនោះគឺ
រមួលខ្ពស់ និងរុំខ្ពស់នេះនឹងកន្លែង។ ខ្ញុំញឹកញាប់ឡើងមួយស្របក់
ពួកយើងមិនអាចខាតពលរលោទ ប៉ុន្តែដំបូង ខ្ញុំត្រូវទៅដុសធ្មមញ្ជាសិន
ហើយលបេចុនាំដុសធ្មមញ្ជាទាំងអស់តម្លៃដង!

ខ្ញុំចង់និយាយទៅអមេមី។ កុំពុយទ័រយួរដៃរបស់ខ្ញុំមានរូនទៅនឹងកន្ទុលដែរ។

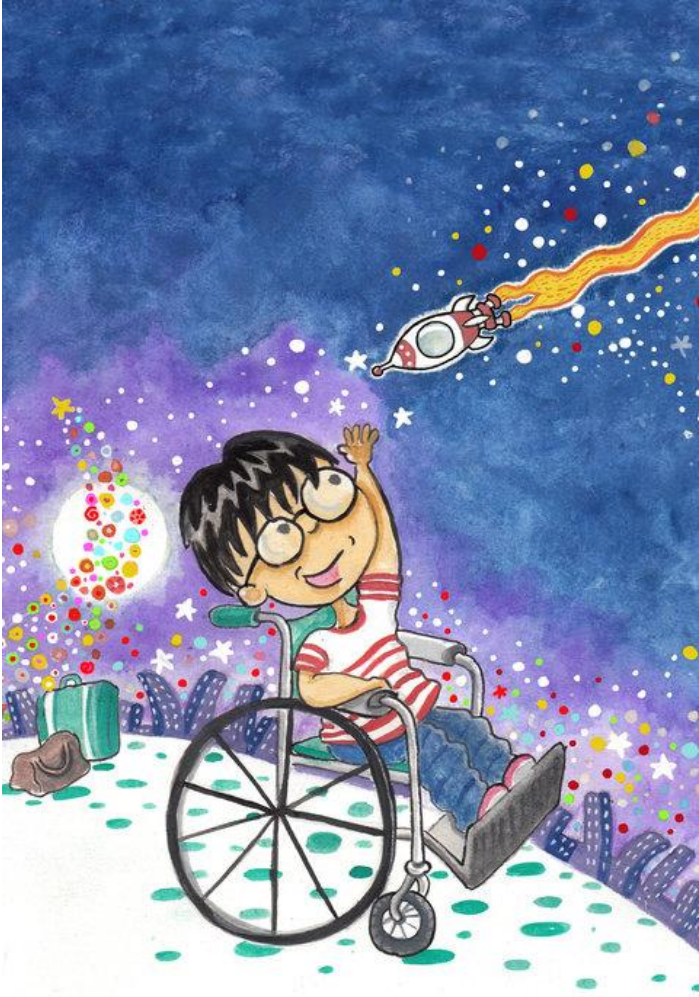
«សួស្តី! នរណាហ្នឹង?» នាងស្រីកែពីខាងនោះ។ «ខ្ញុំគឺហុកុល

និយាយពីលំហខាងក្នុង!»។

ខ្ញុំមានបុរាបនាងនូវរឿងគួរយ៉ាងដដែលខ្ញុំមានផ្ទះ ភាពអស្ចារ្យនៃលំហ

ពីភពផែនដីដដែលនៅឆ្ងាយពីទីនេះ

និងភាពសប្បាយរីករាយដដែលកើតឡើងនៅឃានអវកាសនេះ។

ខ្ញុំហានរស់នៅក្នុងលំហអាកាសនេះអស់រយៈពេលពីរខែមកហើយ
ហើយវាក៏ដល់ពេលដលៃត្បូរត្បូរលប់ទៅផ្ទះវិញដែរ។
នៅកន្លែងដ៏សន្តិវាយពីទីនេះ
ពួកយើងបានឮសំឡេងកុមារជាច្រើនប្លង់ស្តង់
ដើម្បីបង្កើនដំណើរមកកាន់ភពព្រះចន្ទ។ លើកដំឡើង!

បុរសិនបើកុមារនោះជាអ្នក!

ហើយត្រូវម្យ៉ាងម្យ៉ាងចំបូបរបស់អ្នកឱ្យយូររាល់។ ខ្ញុំ

នឹងឆ្ងាររបស់ខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅវិញនោះយប់នេះ។

វានឹងដល់នៃរបស់អ្នកម្តងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

តើអ្នកដឹងទេ?

អ្នកត្រូវអង្គុយនៅក្នុងរ៉ូកែតដើម្បីធុរដំណើរទៅលំហ។
រ៉ូកែតមានច្រើនប្រភេទ ប៉ុន្តែរ៉ូកែតដែលសាមញ្ញជាងគេគឺ
រ៉ូកែតដែលហុកុល និងឆ្មារបស់នាវាធុរដំណើរទៅ។
រ៉ូកែតមាននាំពួកទៅកាន់ស្ថានីយអវកាសអន្តរជាតិ (ISS-

International Space Station)

ដែលជាកន្លែងស្នាក់នៅរបស់ហុកុលរយៈពេលពីរខែ។

ពួកគេប្រើយានអវកាសមួយដែលហៅថា ស្វយ័ត

ដើម្បីត្រលប់មកផែនដីវិញ។

នយោបាយអវកាសដែលធុរដំណើរពីផែនដីទៅកាន់ស្ថានីយអវកាសអន្តរជាតិ
នាំយកនូវសេដ្ឋកិច្ច និងអាហាររច្ចុប្បន្នសេ

ឯសម្មាហៈផ្តួសងេៗទៀតដលៃអវកាសយានិកគួរការដើម្បីបីរស់នៅនៅទីនោះ
ហុគុលគួរម៉ត់ចត់ចំពោះការប្តូរទីកន្លែងនៅក្នុងសុចានីយយានអវកាស
ព្រោះគ្រប់ដំណាក់ទីកន្លែងអស់មានតម្លៃណាស់។

ហុគុល និងសម្ភារៈដទៃទៀតនៅក្នុងស្ថានីយអវកាសអន្តរជាតិ
 អណ្តូងតែដូចបំបែងបំបោងអីចឹង។ អ្វីក៏ដោយ ខ្ចុយតមែនគួរមានចងក្កាជាប់
 នឹងអណ្តូងតែឡើង ពីព្រោះវាហាក់ដូចជាគ្មានទម្ងន់នៅក្នុងលំហ។

នេះកើតឡើងដូច្នេះ ដោយសារស្ថានីយអវកាសខ្ពស់នាផ្ទាល់
 និងរបស់គ្រប់យ៉ាងនៅខាងក្នុងអាចធ្លាក់ចុះមកភពផែនដីបានគ្រប់ពេល។

ការធ្លាក់ចុះជាមួយលូបៀននេះហើយ

ដលៃធុរ្តីខ្ចុយហុគុលមានអារម្មណ៍ថាគ្មានទម្ងន់។ ប៉ុន្តែដទៃទៀតបើវាធ្លាក់ចុះ

ហេតុអ្វីមានអារម្មណ៍គ្រប់យ៉ាងមិនធ្លាក់ទង្គតិចមកលើផែនដី?

នេះពីព្រោះតែភពផែនដីរបស់យើងមានរាងមូល

ហើយនៅពេលដលៃស្ថានីយអវកាសអន្តរជាតិ

និងសម្ភារៈនៅខាងក្នុងធ្លាក់ចុះមក

ផ្ទៃខាងលើរបស់ភពផែនដីមានរាងកោង

ហើយពួកវាមិនអាចធ្លាក់ដល់ដីទេ។

គុមានទឹកក្រូចបីណានៅស្មៅស្រីយអរកាសអនុដរជាតិទេ
ពីព្រោះទឹកមិនអាចធូលាក់ចុះមកក្នុងរោមនៅបរិសុចានដលៃគុមានទម្ងន់ទេ។
ដូចនេះហើយ ហុគុលត្បូវតប្រើប្រាស់សាប៊ូកក់សក់ពិសសេ
ដលៃមិនត្បូវការលាងសម្បអាតចញ្ច
ហើយនាងថមទាំងលបេចុនាំដុសធុមញ្ចទៀតផង។
បុរសិនបើហុគុលធុរើខ្លិយកាបូបចុរកទឹកបរើកដោយមិនបុរយ័តុន
តំណក់ទឹកទាំងអស់នឹងចាប់ផ្ដើមអណ្ដដតែឡើងពាសពញ្ចស្មៅស្រីយអរកាស
ហើយរមូលចូលគុនានៅជាដុំហាល់ទឹកយ៉ាងធំ។

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read! is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia.

booksforasia.org To read more books like this and get further information, visit letsreadasia.org .

Original Story Gul in Space, author: Richa Jha . illustrator: Lavanya Karthik. Published by Pratham Books, <https://storyweaver.org.in/stories/11050-gul-in-space> © Pratham Books. Released under CC BY 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2018. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0.

For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

ហុកុលនៅក្នុងលំហ

Richa Jha

